

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ**

24.11.14р. Справа № 904/6563/14

**За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий Дім Владар-Харків", м.Харків
до Публічного акціонерного товариства "ІНТЕРПАЙП НИЖНЬОДНІПРОВСЬКИЙ
ТРУБОПРОКАТНИЙ ЗАВОД", м. Дніпропетровськ
про стягнення 101 104,48грн.**

Суддя Мілева І.В.

Представники:

від позивача: Гусакова О. Б., довіреність № 20 від 20.09.2014р.

від відповідача: Володько О.О., довіреність №24-5-03 від 26..12.2013р.

СУТЬ СПОРУ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "ТД Владар-Харків" звернулось до господарського суду Дніпропетровської області з позовом до Публічного акціонерного товариства "Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод" про стягнення 99 103,78 грн., з яких: 83 133,60 грн. - основний борг, 6 215,11 грн. - пеня, 1 358,57 грн. - 3% річних, 8 396,50 грн. - інфляційні втрати.

17.09.2014р. позивач подав до суду заяву про збільшення позовних вимог у зв'язку з збільшенням періоду нарахування 3% річних та інфляційних втрат, просив стягнути з відповідача 101 104,48 грн., з яких: 83 133,60 грн. - основний борг, 6 215,11 грн. - пеня, 1530,33 грн. - 3 % річних, 10 225,44 грн. - інфляційні втрати.

Позовні вимоги мотивовані неналежним виконанням відповідачем умов договору

№

511131834 від 05.11.2013р., в частині оплати поставленого товару.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 29.08.2014 порушено провадження у справі та призначено судові засідання на 23.09.2014р.

У зв'язку з перебуванням судді Мілевої І.В. у відпустці, призначено повторний автоматичний розподіл справ. Справу передано на розгляд судді Золотарьовій Я.С.

Ухвалою суду від 24.09.2014р. справу прийнято до свого провадження суддею Золотарьовою Я.С., розгляд справи призначено на 28.10.2014р.

У зв'язку з поверненням судді Мілевої І.В. з відпустки, на підставі доповідної записки судді Золотарьової Я.С. від 01.10.2014р. справу № 904/6563/14 передано на розгляд судді Мілевої І. В.

Ухвалою від 01.10.2014р. справу № 904/6563/14 було прийнято до провадження суддею Мілевою І. В., розгляд справи призначено на 28.10.2014р.

28.10.2014р. розгляд справи було відкладено на 24.11.2014р

24.11.2014р. відповідач подав до суду відзив на позовну заяву, просив в задоволенні позовних вимог в частині стягнення пені відмовити.

24.11.2014р. відповідач подав заяву про розстрочку виконання рішення суду на три місяці з оплатою рівними частинами до 30 числа кожного місяця.

У судові засідання з'явилися представники сторін.

Заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

05.11.2013р. між Товариством з обмеженою відповідальністю "ТД "Владар-Харків" (постачальник) та Публічним акціонерним товариством "Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод" (покупець) було укладено договір поставки № 511131834 (далі - договір).

На умовах, викладених в розділах цього договору, постачальник зобов'язався поставити, а покупець прийняти і сплатити продукцію матеріально-технічного призначення, що надалі іменується товар. Найменування, асортимент, номенклатура, сортамент, кількість, ціна, умови і терміни постачання товару вказані в специфікаціях, оформлених у вигляді додатків до цього договору, що є невід'ємною його частиною (п. 1.1. договору).

Ціна товару, що поставляється за цим договором, визначається в гривнях і вказана в специфікаціях до цього договору. Ціна товару не включає ПДВ, порядок нарахування якого встановлений Податковим кодексом України (п. 2.1. договору).

Сума договору складається з сум специфікацій, що є невід'ємною часткою договору (п. 2.4. договору).

Товар поставляється партіями в терміни, узгоджені сторонами в специфікаціях (п. 3.2.договору).

Розрахунки за цим договором проводяться покупцем шляхом перерахування грошових коштів у розмірі вартості партії товару на рахунок постачальника в порядку і терміни, вказані в специфікаціях до договору (п. 4.1. договору).

В разі несвоєчасного здійснення розрахунків за цим договором, покупець виплачує постачальнику пеню у розмірі не більш подвійної облікової ставки НБУ, що діяла в період за який нараховується пеня, від несплаченої суми за кожен день прострочення (п. 7.5. договору).

Цей договір набирає чинності з моменту фактичного підписання його повноважними представниками сторін і діє до 31.12.2014р., а в частині не виконаних зобов'язань по договору - до повного виконання сторонами взятих на себе зобов'язань (п. 10.1. договору).

05.11.2014р. сторони договору підписали специфікацію № 1 (а.с. 17), якою узгодили поставку товару протягом 21-го календарного дня з моменту підписання специфікації на суму 83 133,60 грн., умови оплати: 100% протягом 15 календарних днів з моменту поставки товару.

На виконання умов договору та специфікації №1 позивач поставив товар на загальну суму 83 133,60 грн., що підтверджується підписаними сторонами видатковими накладними, а саме:

- видаткова накладна № РН-137 від 06.12.2013р. на суму 25 800,00 грн. (а.с.18);
- видаткова накладна № РН-132 від 28.11.2013р. на суму 57 333,60 грн. (а.с. 19).

Також позивачем було виписано податкові накладні № 6 від 06.12.2013р. (а.с. 25), № 11 від 28.11.2013р. (а.с. 26).

Позивач зазначає, що відповідач свого обов'язку щодо сплати поставленого товару не виконав внаслідок чого виникла заборгованість у розмірі 83 133,60 грн., що й стало причиною звернення до суду.

За договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму (ст. 265 Господарського кодексу України)

За договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму. До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін. (ч.1,2 ст.712 Цивільного кодексу України)

Суб'єкти господарювання повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином, відповідно до закону, інших правових актів, договору (п. 1 ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України). Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться

(ст. 526 Цивільного кодексу України).

Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом (ст. 525 Цивільного кодексу України). Якщо у зобов'язанні встановлений строк його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (ч. 1 ст. 530 Цивільного кодексу України).

Зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином (ст. 599 Цивільного кодексу України).

Позивач просить стягнути з відповідача основний борг у розмірі 83 133,60 грн.

На час розгляду справи доказів оплати поставленого товару на загальну суму 83 133,60 грн. відповідач не надав, доводи позивача, наведені в обґрунтування позову, не спростував.

Тому позовні вимоги щодо стягнення основного боргу у розмірі 83 133,60 грн. є правомірними та підлягають задоволенню.

Позивач нарахував та просить стягнути з відповідача пеню у розмірі 6 215,11 грн.

24.11.2014р. відповідач подав до суду відзив на позовну заяву, просив в задоволення позовних вимог в частині стягнення пені відмовити.

Виконання зобов'язання (основного зобов'язання) забезпечується, якщо це встановлено договором або законом (ст. 548 Цивільного кодексу України).

У разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема - сплата неустойки (п.3 ч.1 ст. 611 Цивільного кодексу України).

Неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторів у разі порушення боржником зобов'язання. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання. (ст. 549 Цивільного кодексу України).

Згідно зі ст. ст. 1, 3 Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань", платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін. Розмір пені, передбачений статтею 1 цього Закону, обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Згідно з ч.ч.4, 6 ст.231 Господарським кодексом України у разі якщо розмір штрафних санкцій законом не визначено, санкції застосовуються в розмірі, передбаченому договором. При цьому розмір санкцій може бути встановлено договором у відсотковому відношенні до суми невиконаної частини зобов'язання або у певній, визначеній грошовій сумі, або у відсотковому відношенні до суми зобов'язання незалежно від ступеня його виконання, або у кратному розмірі до вартості товарів (робіт, послуг). Штрафні санкції за порушення грошових зобов'язань встановлюються у відсотках, розмір яких визначається обліковою ставкою Національного банку України, за увесь час

користування чужими коштами, якщо інший розмір відсотків не передбачено законом або договором.

Оскільки законом, у даному випадку, не передбачено розмір штрафних санкцій, то застосовуються санкції, передбачені договором.

Відповідно до п. 7.5. договору в разі несвоєчасного здійснення розрахунків за цим договором, покупець виплачує постачальнику пеню у розмірі не більш подвійної облікової ставки НБУ, що діяла в період за який нараховується пеня, від несплаченої суми за кожен день прострочення.

Як вбачається з наведеного пункту договору сторони не встановили конкретний розмір пені, а лише обмежили її розмір подвійною обліковою ставкою Національного банку України (не більше подвійної облікової ставки Національного банку України).

Таким чином, оскільки сторони не узгодили в договорі конкретний розмір пені, то нарахування та стягнення пені у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України є неправомірним та задоволенню не підлягає.

Позивач нарахував та просить стягнути:

- 3% річних у розмірі 1 530, 33 грн. (з 16.12.2013р. по 04.07.2013р., нараховані на суму заборгованості 57 333,60грн., з 23.12.2013р. по 23.09.2014р., нараховані на суму заборгованості 25800,00грн.);

- 10 225,44 грн. інфляційних втрат за період з січня по серпень 2014 року, нараховані на суму заборгованості 83 133,60грн.

Відповідно до ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

З огляду на викладене, зважаючи на те, що має місце прострочення виконання зобов'язання є правомірними та такими, що підлягають задоволенню позовні вимоги про стягнення з відповідача 3% річних у розмірі 1 530,33 грн.; інфляційних втрат у розмірі 10 225,44 грн.

Враховуючи вищенаведене, позовні вимоги є правомірними і підлягають задоволенню на загальну суму 94 889,37 грн., з яких: основний борг - 83 133,60 грн., 3% річних - 1 530,33 грн., інфляційні втрати - 10 225,44 грн.

24.11.2014р. відповідач подав заяву про розстрочку виконання рішення суду на три місяці з оплатою рівними частинами до 30 числа кожного місяця.

Позивач заперечував проти задоволення клопотання.

Відповідно до п. 7.2. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 9 "Про деякі питання практики виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів України" підставою для відстрочки, розстрочки, зміни способу та порядку виконання рішення можуть бути конкретні

обставини, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим у визначений строк або встановленим господарським судом способом. Вирішуючи питання про відстрочку чи розстрочку виконання рішення, зміну способу і порядку виконання рішення, господарський суд повинен враховувати матеріальні інтереси сторін, їх фінансовий стан, ступінь вини відповідача у виникненні спору, наявність інфляційних процесів у економіці держави та інші обставини справи, зокрема, стосовно юридичної особи - наявну загрозу банкрутства, відсутність коштів на банківських рахунках і майна, на яке можливо було б звернути стягнення, щодо як фізичних, так і юридичних осіб - стихійне лихо, інші надзвичайні події тощо.

В обґрунтування клопотання про розстрочку виконання рішення суду відповідач у справі послався на обставини, які є звичайними обставинами при веденні господарської діяльності відповідачем, яку він здійснює на свій ризик. Позивач та відповідач знаходяться в рівних економічних умовах при здійсненні своєї господарської діяльності. Відповідачем не доведено винятковості випадку, з наявністю якого процесуальний закон пов'язує можливість надання відстрочки виконання рішення суду. З урахуванням наведеного, суд відмовляє в задоволенні заяви про розстрочку виконання рішення.

Згідно з абз. 4 п.4.1 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України №7 від 21.02.2013р. «Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України» правило статті 49 ГПК України щодо розподілу сум судового збору у справах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав, пропорційно розміру задоволених позовних вимог застосовується також і у випадках, коли судовий збір сплачено за мінімальною (визначеною Законом) ставкою.

Відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу витрати по сплаті судового збору покладаються на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог: на позивача - 124,36грн. (6,15%), на відповідача - 1897,73грн. (93,85%).

Враховуючи вищевикладене, керуючись ст.ст.1, 33, 34, 43, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити частково.

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод" (49081, м. Дніпропетровськ, вул. Столетова, буд. 21, ідентифікаційний код 05393116) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "ТД Владар-Харків" (61022, м. Харків, вул. Іванівська, буд. 1, ідентифікаційний код 32947554) **94 889,37 грн.**, з яких: основний борг - 83 133,60 грн., 3% річних - 1 530,33 грн., інфляційні втрати - 10 225,44 грн., про що видати наказ.

В решті позовних вимог відмовити.

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод" (49081, м. Дніпропетровськ, вул. Столетова, буд. 21, ідентифікаційний код 05393116) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "ТД Владар-Харків" (61022, м. Харків, вул.

Іванівська, буд. 1, ідентифікаційний код 32947554) витрати по сплаті судового збору у розмірі 1897,73грн., про що видати наказ.

Накази видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення суду може бути оскаржено до Дніпропетровського апеляційного господарського суду через господарський суд Дніпропетровської області протягом десяти днів з дня його оголошення, а у разі якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину рішення - з дня підписання рішення, оформленого відповідно до статті 84 Господарського процесуального кодексу України.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 26.11.2014

Суддя І.В. Мілева